

“Η Κωνσταντινούπολη είναι στο νου και στην καρδιά μας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ήταν ἡ φρικτὴ νύκτα τῆς 6-7 Σεπτεμβρίου 1955, ὅταν τὰ μανιασμένα τουρκικὰ στίφη, ἐπέδόθησαν σέ καταστροφές Ναῶν, οἰκιῶν, καταστημάτων, Σχολείων, κοιμητηρίων, μαρτύρια καί φόνους Κληρικῶν σέ βιασμούς γυναικῶν καί γενικῶς κακοπάθειες καί διωγμούς Ὁρθοδόξων Ρωμηῶν.

Ἐπειδὴ πρέπει νά θυμώμαστε τίς ματωμένες σελίδες τῆς ἱστορίας μας, τίς ἀδικίες καί βαρβαρότητες εἰς βάρος τοῦ Ἔθνους μας καί νά γνωρίζουν τὰ παιδιά μας τοὺς ποταμούς τῶν αἱμάτων καί τίς θυσίες τῶν Ἑλλήνων, ἐν προκειμένῳ στὴν Κωνσταντινούπολη, χαράσσομε αὐτές τίς γραμμές ὡς χρέος τιμῆς καί μνήμης πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας, πού εἴτε ἔχασαν τὴ ζωὴ τους κατ’ ἐκείνη τὴ νύχτα, εἴτε

εἶδαν τίς περιουσίες τους νά καταστρέφονται, εἴτε τίς Ἐκκλησίες τους νά βεβηλώνονται, εἴτε πῆραν τό δρόμο τῆς ξενητειᾶς καί τῆς προσφυγιᾶς, ὅπως δυστυχῶς συνέβη μέ τούς Ἕλληνες τῶν ἀλησμόνητων Πατρίδων.

Τά γεγονότα πυροδοτήθηκαν ἀπό τήν Κυβέρνηση τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἄφησε νά διαρρεύσουν ψεύτικες πληροφορίες, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐβομβάρδισαν στή Θεσσαλονίκη τό σπίτι στό ὁποῖο ἐγεννήθη ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ.

Τόν ἐκρηκτικό μηχανισμό, ἀπό τόν ὁποῖο μόνο τζάμια κατεστράφησαν, εἶχε τοποθετήσει ἐπίτηδες Τοῦρκος κλητῆρας, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε τήν πράξη του μετά τήν σύλληψή του.

Ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο προμελετημένη καί καλά προετοιμασμένη.

Ἐμεῖς σήμερα, κάνομε μνημόσυνο σέ ἐκείνους πού χάθηκαν κατὰ τήν μαύρη ἐκείνη νύχτα, ἀλλά καί σέ ὅλους ὅσοι κατὰ τό διάβα τοῦ χρόνου μετά ταῦτα ὑπέστησαν ποικίλες διώξεις καί εὐτελισμούς στήν πάλαι ποτέ Βασιλεύουσα Πόλη καί ἄλλοῦ.

Ἡ 6η πρός 7η Σεπτεμβρίου 1955, προσθέτει ἕνα ἀκόμα ἀποδεικτικό στοιχεῖο, γιά τήν φρικτή καί βάρβαρη ποιότητα καί συμπεριφορά τῶν Τούρκων. Ἕνας ὄχλος ἀπό χιλιάδες ἀνθρώπους τοῦ ὑποκόσμου ἐφοδιασμένων μέ ξύλα, ρόπαλα καί μαχαίρια ξεχύθηκε στούς δρόμους, καταστρέφοντας, λεηλατώντας καί καίγοντας Ἐκκλησίες, καταστήματα τῶν Ρωμηῶν, βιάζοντας Ἑλληνίδες καί πράττοντας ἄλλα φρικτά ἐγκλήματα. Ὁ θλιβερός ἀπολογισμός γεμίζει μέ φρίκη τήν καρδιά μας.

26 Ἑλληνικά Σχολεῖα καταστρέφονται ὀλοσχερῶς. Οἱ περίπυστες Σχολές, ἡ Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης, ἡ Μαράσλειος, ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, τό Ζάππειο πλήττονται ἀπό τή μανία τοῦ βαρβάρου καί ἀπολιτίστου ὄχλου.

4.340 καταστήματα Ἑλλήνων καταστρέφονται.

2600 σπίτια λεηλατοῦνται καί παραδίδονται στήν φωτιά.

Ἐπίσης καταστρέφονται 21 Ἑλληνικά ἐργοστάσια καί πάνω ἀπό 100 Ἑλληνικά ἐστιατόρια δέχονται τά καταστροφικά χτυπήματα τοῦ μανιασμένου καί ἀπολιτίστου ὄχλου.

Βεβηλώνονται οἱ τάφοι τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν καί τῶν Εὐεργετῶν τοῦ Γένους. Πετοῦν τά ὅστ᾽α στούς δρόμους, σπᾶνε τούς σταυρούς καί ξεθάπτουν λείψανα ἀπό τό Ἑλληνικό κοιμητήριο πετώντας τα στούς δρόμους.

73 Ἐκκλησίες ἀπό τίς 85 τῆς πόλεως ὑπέστησαν τεράστιες ζημιές. Ἀπ' αὐτές οἱ 25

έπυρπολήθησαν. Από τότε άρχισε ή φθίνουσα πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Πόλεως.

Ο Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, φέροντας τῆς όδύνης τόν σταυρό, προσπαθεῖ νά έμψυχώση τούς έναπομείναντες Ἕλληνες.

Φωτογραφίες τῆς έποχῆς παρουσιάζουν τόν πρῶτον τοῦ Γένους, αείμνηστο Ἀθηναγόρα, νά βρίσκεται θλιμμένος ανάμεσα στά αποκαΐδια.

Ἡ Τουρκία οὔδέποτε παραδέχθηκε έπίσημα τίς καταστροφές, αποδίδοντάς τες σέ φανατικούς έθνικιστές, οἱ όποιοι αντιδροῦσαν γιά τό θέμα τῆς Κύπρου.

Τά στοιχεῖα τῆς καταστροφῆς λεπτομερῶς δύναται νά εὔρη εὔκολα όποιοσδήποτε. Ἐμεῖς ένδεικτικῶς αναφέραμε κάποια άπ' αὐτά.

Μέσα άπό τήν αναφορά μας αὐτή έπιθυμοῦμε νά ρίξωμε θυμίαμα στό βωμό τῆς θυσίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Πόλεως, νά κρατήσωμε καθάρια τήν μνήμη, νά μιλήσωμε στά παιδιά μας, πού ἔχουν άγνοια τῶν γεγονότων, γιά τήν καταστροφή. Νά ποῦμε γιά μιá άκόμη φορά, ότι δέν λησμονοῦμε τίς άγιασμένες γαῖες καί τά αίματοπισμένα χώματα, οὔτε τά ποικίλα βάσανα, τούς διωγμούς καί τούς θανάτους τῶν πατέρων μας καί άδελφῶν μας στήν Πόλη, στήν Σμύρνη καί όπου άλλοῦ.

Ἐπιθυμοῦμε μέσα άπό τίς γραμμές αὐτές, νά τονίσωμε γιά μιá άκόμα φορά, ότι στήν Κωνσταντινούπολη, στό άειλαμπές Φανάρι, παρά τίς κατά καιρούς όδύνες καί τά φρικτά μαρτύρια, μένουν σταθεροί, φύλακες καί φρυκτωροί τῶν ιερῶν καί τῶν όσίων, οἱ όλίγοι πλὴν όμως τόσοι πολλοί καί μεγάλοι, οἱ ήρωες τῆς Ρωμηοσύνης, τούς όποίους πολλές φορές κάποιοι άδυνατοῦν νά κατανοήσουν. Μένουν έκεῖ γιά τούς Πατέρες μας, γιά μᾶς, γιά τά παιδιά μας, γιά τήν Ὁρθοδοξία, γιά τήν Ἑλλάδα, γιά τόν κόσμον όλο. Μένουν έκεῖ, γιατί αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό όποῖο ἔχουν ταυτίσει μέ τήν δική τους ζωή. Μένουν έκεῖ ό Πατριάρχης καί οἱ σύν Αὐτῷ Κληρικοί καί Λαϊκοί, οἱ ήρωες Ἕλληνες τῆς Πόλεως. Ἀντέχουν θυσιαστικά, άποφασισμένοι νά φθάσουν μέχρι τό τέρμα τῆς όδοῦ, προκειμένου νά λάβουν τόν άμαράντινο παρά Θεοῦ στέφανον, έπόμενοι ταῖς θυσίαις τῶν ήρώων καί μαρτύρων τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος μας.

Ἐμεῖς ἄρα γε μένομε προσηλωμένοι στίς αίματωμένες μνημες καί μελετοῦμε τίς μαρτυρικές σελίδες τῆς Ρωμηοσύνης, ἥ μήπως τό ποτάμι τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς παραχαράξεως τῆς ιστορίας μᾶς παρέσυρε;

Ἄλλ' όχι ὑπάρχουν οἱ Ἕλληνες, ὑπάρχουν οἱ γενναῖοι, ὑπάρχουν οἱ εὐγνώμονες ἔκγονοι, ὑπάρχουν οἱ άποφασισμένοι νά άκολουθήσουν τήν όδό τήν στενή καί τεθλιμμένη, έάν δέ καί χρειασθῇ τήν αίματωμένη θυσιαστική πορεία γιά τήν Πίστη

καί τό Γένος.

Αὐτή ἦταν ἡ μοίρα μας πάντοτε. Οἱ διωγμοί, οἱ ἀγῶνες, τά ἱκριώματα καί οἱ σταυροί πού ὑφάναν τόν μανδύα τῆς δόξης καί ἔστησαν τρόπαια νίκης καί Ἀναστάσεως.

Ἡ Κωνσταντινούπολη εἶναι ἐκεῖ, εἶναι ἐδῶ, εἶναι παντοῦ, εἶναι στήν καρδιά μας. Ἡ Κωνσταντινούπολη εἶναι τό αἷμα μας καί ἡ πνοή μας.

Δεῦτε καί ἐκ τῆς λήθης ἐγερθῶμεν...Δεῦτε τῶν Ἑλλήνων οἱ παῖδες τοὺς μάρτυρες τιμήσωμεν. Δεῦτε τῶν δεδιωγμένων οἱ ἔκγονοι ἐν τῇ πόλει τοῦ Κωνσταντίνου δράμετε καί φόρον τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης ἀποτίσατε.

Ἀδελφοί μου, οἱ στίχοι τοῦ Κύπριου ποιητῆ Βασιλείου Μιχαηλίδη ἀντηχοῦν ἐντονα στά αὐτιά μας καί συγκλονίζουν τό εἶναι μας:

«Ἡ Ρωμιοσύνη ἐν φυλῇ

συνόκαιρη τοῦ κόσμου,

κανέννας δὲν εὐρέθηκε

γιά νὰ τὴν ἐξαλείψῃ

κανέννας , γιατί σκέπει τὴν

᾿πὸ τ᾿ἀψὲς ὁ Θεός μου.

Ἡ Ρωμιοσύνη θὰ χαθῇ,

ὄντας ὁ κόσμος λείπει.»

—